

Saturs

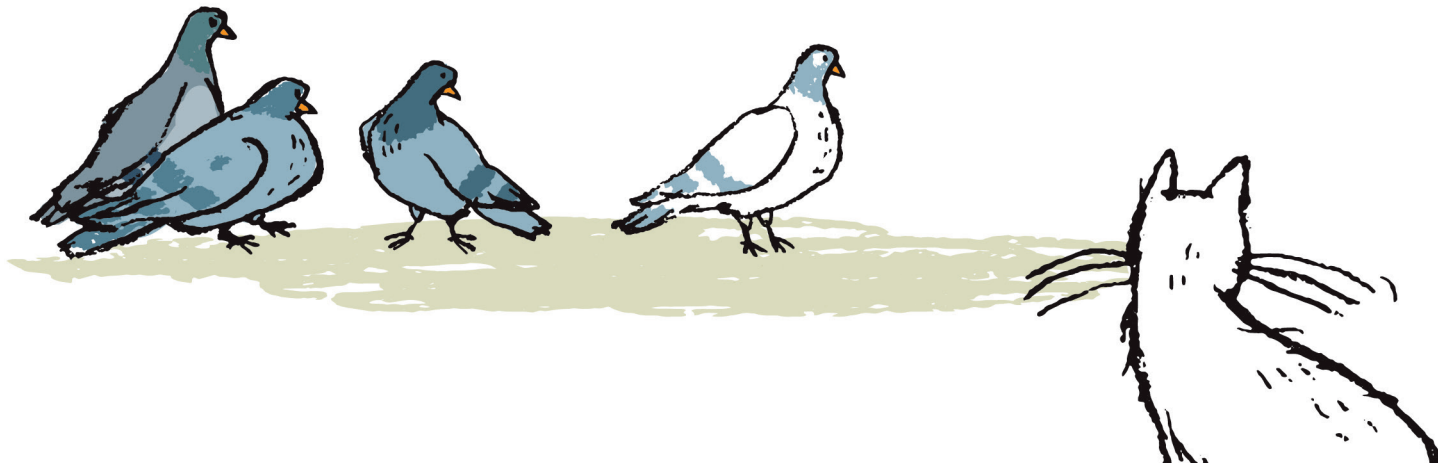
Emma viesojas pie mammas darbā	6
Mamma nevēlas iet uz darbu	12
Emma un burvju dzīvnieki	16
Emma izvēlas profesiju	20
Olivers un Emma dodas pie ārsta	26
Emmai un Oliveram jauns draugs	30
Olivers gatavo pusdienas	36
Olivers un Emma dodas iepirkties	42
Olivers un sliktā diena	48
Emma un Olivers dodas ceļojumā	52
Emma, Olivers un lielās pārmaiņas	60
Pēc stāstiem	65

Emma viesojas pie mamma darbā

Emmai ir četri gadi. Jau divus gadus viņa iet bērnudārzā. Emmas brālim Oliveram ir seši gadi, un viņam ļoti patīk viņa dārziņa grupa. Ik rītu mamma aizved Emmu un Oliveru uz bērnudārzu un pati dodas tālāk uz darbu.

Olivers vienmēr priecīgi skrien pie savas grupiņas. Viņu gaida draugi Marks un Ralfs.

Emma savukārt cieši turas mammai pie rokas un nemaz nevēlas doties prom. No bērnudārza loga ir redzama ēka, kurā strādā mamma, un Emma sapņo, ka bērnudārza vietā viņa varētu iet mammai līdzī uz darbu. Abas viņas zīmētu krāsainus dinozaurus un ēstu šokolādi, nevis putru, ko dod brokastīs bērnudārzā.

Kādu rītu Emma tik ļoti negrib iet uz bērnudārzu, ka sāk šņukstēt jau mājās. Viņa velk nost sandales, nomet skrejriteni pie mašīnas, brauciena laikā vairākreiz atsprādzējas... Mamma aizrāda Emmai, un Oliverš viņu ķircina, saucot par rauduli.

Bērnudārzā Emma cieši satver mammas roku un raud. Mamma ilgi pierunā Emmu, tad paskatās pulkstenī un nopūšas – laiks steigties uz darbu. Šodien Emma kopā ar mammu dosies strādāt.

Mamma ir grāmatvede milzīgā stiklotā ēkā. Viņas kabinetā ir liels rakstāmgalds un dators. Mamma noliek sev blakus krēslu Emmai, iedod viņai papīra lapu un flomāsterus – sarkanu un melnu – un lūdz neko citu neaiztikt.

Sākumā Emma zīmē dažādas figūras, tad kalnus un ziedus... Taču zīmēt ar divām krāsām kļūst garlaicīgi, bet citu flomāsteru un zīmuļu mammai darbā nav. Emma apēd trīs šokolādes konfektes un, atbalstoties pret mammas galdu un neejot ne soli tuvāk lielajam logam, vēro, kas notiek ārā. Meitene labprāt pieietu klāt un izpētītu blakusēkas un lielās kaijas, kas ik pa laikam nosēžas uz palodzēm, taču mammas darbavieta atrodas augstajā desmitajā stāvā, un Emma baidās tuvotes logam.

Emma garlaikoti skatās apkārt. Telpā ir dažādas ierīces. Emma redz, ka vienā ir tukšas papīra lapas. Viņa pastiepj roku pēc lapas, bet tad ierīce sāk rūkt, tajā mirgo gaismas, un tā pēkšņi vienu lapu ievelk sevī.

– Vai tas ēd papīru? – Emma jautā mammai.

– Tas ir printeris, – mamma skaidro. – Redzi, es datorā ierakstu burtus, un tad printeris tos izdrukā uz papīra.

Emma paņem no printera lapu, un taisnība – uz tās ir uzdrukāti dažādi cipari un burti.

Pēc stundas mamma un Emma dodas uz darba virtuvi. Virtuvē ir liela kaste ar ekrānu un caurulītēm. Mamma noliek krūzi, nospiež pogu, ierīce klusi dūc, tad no vienas caurules izplūst tvaika mākonis.

– Mammu, vai šī kaste arī kaut ko drukā? – Emma jautā.

Mamma pasmaida un rāda.

– Šis ir kafijas automāts. Tajā no augšas ieber kafijas pupiņas, sānos esošajā traukā ielej ūdeni un šo cauruli ievieto piena pakā.

Mamma paņem otru krūzi.

– Vai tu gribi kakao, Emma?

Emma pamāj ar galvu, un mamma ļauj viņai pašai nospiegt pogu uz ekrāna.

– Mammu, kad mēs iesim pastaigāties? – Emma jautā. Mamma nopūšas un rāda uz pamatīgu dokumentu kaudzi. Telefons uz galda visu laiku zvana, un mammai uz zvaniem nekavējoties jāatbild. Viņai pavisam nav laika zīmēt krāsainus dinozaurus un doties pastaigā.

Emma paņem abus flomāsterus un apsēžas tuvāk logam. Uz baltās lapas parādās ziedi, zāle, kaķis...

Beidzot mamma pieceļas no galda un sauc Emmu pusdienās. Ar liftu viņas nobrauc lejā uz biroja ēdnīcu. Ēdnīcā Emma neredz savus mīļos makaronus ar sieru, uz letes nav arī ķiršu sacepuma un augļu kompota.

Mamma pabaro Emmu ar dārzeņu zupu un lūdz pasteigties – pusdienu pārtraukums jau gandrīz beidzies.